

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 168/1999 privind conflictele de muncă*, inițiată de 9 deputați independenți (Bp.841/2005).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă parlamentară se propune amendarea unor dispoziții din cuprinsul Legii nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, care se referă, în principal, la:

- modificarea art. 4 prin includerea în categoria conflictelor de interes *a conflictelor legate de aplicarea și interpretarea contractelor colective de muncă în vigoare;*
- modificarea art. 7 alin. (2) în sensul ca soluționarea de către părți potrivit procedurilor reglementate de lege să se facă și în cazul unui conflict de muncă ce intervene între salariați și unități *în legătură cu aplicarea și interpretarea conflictelor colective de muncă în vigoare;*
- completarea art. 12 în sensul incluziei a două noi litere, lit. e) și f), astfel încât conflictele de interes să poată fi declanșate și în următoarele situații:

e) unitatea aplică măsuri economice sau sociale care pot avea consecințe asupra clauzelor contractului colectiv de muncă ori interven situatii economice sau sociale noi care nu sunt reglementate prin contractul colectiv;

f) nerespectarea unor dispoziții referitoare la salarii, sporuri, alte drepturi financiare ale salariaților, durata timpului de lucru, programul de lucru și condițiile de muncă prevăzute de contractul colectiv de muncă.

- introducerea unui nou articol, art. 61¹ care prevede că "Declararea ca ilegală a grevei de către instanța de judecată nu poate conduce la desfacerea contractului individual de muncă pentru nici unul din salariații participanți la grevă, cu excepția cazului în care greva continuă și după comunicarea sentinței de declarare ilegală a grevei de către sindicat."

II. Observații și propuneri

1. Nici Legea nr. 168/1999 și nici *Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, republicată*, nu conțin reglementări care să prevadă modul de interpretare a contractului colectiv de muncă, dacă aceasta se impune pe parcursul executării (aplicării) sale, când clauzele contractului, nefiind suficient de clare, generează dificultăți în determinarea exactă a înțelesului respectivelor clauze contractuale.

Prin urmare, interpretarea clauzelor contractului colectiv de muncă se poate realiza prin consens sau prin aplicarea regulilor de drept comun, fie de către cele două părți, fie de un terț ales de acestea sau de către instanța judecătorească, sesizată la cererea părții interesate.

2. Modificarea propusă pentru **art. 4** de a include în categoria conflictelor de interese și pe acelea legate de aplicarea și interpretarea contractelor colective de muncă în vigoare nu este în acord cu *Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii* întrucât la art. 248 alin. (2) nu se face nici o referire în sensul luării în considerare ca și conflicte de muncă și a neînțelegерilor problemelor legate de aplicarea și interpretarea conflictelor de muncă.

Totodată, potrivit art. 5 din Legea nr. 168/1999 conflictele de muncă ce au ca obiect exercitarea unor drepturi sau îndeplinirea unor obligații ce decurg din legi sau din alte acte normative, precum și din contractele colective sau individuale de muncă sunt conflicte referitoare la drepturile salariaților, denumite conflicte de drepturi și nu la conflicte de interese.

Menționăm că, potrivit prevederilor legale anterioare, în speță Legea nr. 15/1991, nu există o diferențiere între conflictele de muncă. Evoluția legislativă s-a bazat pe principiul separării puterilor în stat, astfel încât soluționarea conflictelor de muncă ce au ca obiect exercitarea unor drepturi sau îndeplinirea unor obligații ce decurg din legi sau din alte acte normative (incluzând și contractele colective și individuale de muncă - legea părților) reprezintă una din competențele instanței judecătorești.

3. Referitor la **art. 32¹** menționăm că textul nu prevede cine realizează medierea și arbitrajul și nici nu se precizează procedura acestora.

Totodată se observă că posibilitatea de a cere ca prevederile aflate în litigiu să fie supuse medierii sau arbitrajului este redusă substanțial, o astfel de variantă fiind admisă doar cu "*titlu de excepție*". Nu considerăm justificată ori utilă o restrângere a dreptului de a recurge la mediere sau arbitraj, cu atât mai mult cu cât nu sunt menționate criteriile în baza cărora sunt stabilite situațiile de excepție de admitere a medierii ori a arbitrajului.

4. La art. **42 alin. (1)** apreciem că eliminarea cerinței privind acordul a cel puțin jumătate din numărul membrilor sindicatelor reprezentative participante la conflictul de interes, necesar pentru adoptarea hotărârii de declarare a grevei, prevăzută de actualul text, este de natură a crea eventuale abuzuri în exercitarea dreptului la grevă, motiv pentru care textul actual ar trebui menținut, în considerarea art. 43 alin. (2) din Constituție, republicată, conform căruia "*Legea stabilește condițiile și limitele exercitării acestui drept.....*".

5. Referitor la **art. 49 alin. (1)** menționăm că întrucât textul actual este în deplină concordanță cu art. 43 alin. (1) din Constituție, republicată, potrivit căruia salariații au dreptul la grevă "*pentru apărarea intereselor profesionale, economice și sociale*", apreciem că nu necesită modificare.

6. La **art. 61¹** semnalăm că textul necesită reexaminarea în raport cu prevederile art. 54 din Legea nr. 168/1999 având în vedere că organizarea sau participarea la grevă cu nerespectarea dispozițiilor acestei legi constituie o încălcare a obligațiilor de serviciu, având în vedere consecințele negative asupra organizatorilor sau greviștilor.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, **Guvernul nu susține adoptarea propunerii legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU-TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului